

Publicerad 2017-04-16 18:22 av Joakimnordbrandt

Hôtel Chevalier

Först kväll

Nu gryning

Rumänska kvinnor, blodtörstiga vampyrer, överallt i hela rummet.

På golvet

I sängen och ute på balkongen där Paris vilar som en tigande labyrinth.

Alla sover förutom jag.

Vaken, ständigt vaken.

Jag är en konkav amorf

Har inget ansikte, ingen gestalt

Åtminstone inget som påminner om den människoform som mina konkubiner gestaltar.

Jag ligger i sängen och stirrar upp i taket.

Älskar det här hotellet.

Fina rum, bra service, god mat.

En bra plats att vara sömnlös och leva ut sin galenskap på

Förlora kontrollen.

Jag flyttar undan några svettiga kvinnokroppar och sätter mig på sängkanten.

Ställer mig upp sträcker på mig

Kliar mig i mitt könslösa skrev.

Tar en cigarett från nattduksbordet och tänder den med en tärningsformad lighter.

Jag går ut på balkongen.

Solen är på väg upp.

Paris ligger tyst och naken framför mig.

Inte en själ på gatorna.

Det finns inga själar längre.

Himlen är tom.

Tre kvinnovampyrer ligger utsträckta på en schäslong

Slutna ögon.

Snart öppna, fyllda av skräck, smärta.

En kristallskål med ostron på bordet och en flaska champagne, Magnum.

Börjar äta, hungrig

Utsvulten.

Äta äta äta

Solen kastar några strålar mot balkongräcket.

Nu vaknar de och flyr in i hotell rummet som väsande katter.

Är rädda för ljuset, det är synd om dom.

Jag tar med mig min Magnum och slurkar ur den då och då.

In på rummet, igen med balkongdörren och ner med mörkläggnings gardinerna.

På med lamporna och fram med silver pålen.

Jag tänker, undrar vad de gör när de ser min förvandling?

Mina två nymfomaner, Lucille och Camille var de enda själslösa liv jag skulle skona, mina mördare , mina lejoninnor.

Alltid vid min sida.

Resten måste tyvärr gå hädan, försvinna in i mörkret.

Cindy, Sharon, Ana, Helen, Diana, Carrie, Chanel, Scarlett, till och med Nicole, min lolita, alla måste dansa vidare med molnen och gå under med stjärnorna.

Ögon börjar öppnas, snart är det dags.

Jag sätter på Chris Isaak's ' Baby did a bad bad thing' och dansar mig själv till ro.

Snart kommer skriken, de ohyggliga skriken

Det knackar på dörren, room service som kommer med min Steak Tartare.

Den får vänta

Solen går upp över Paris, den enda kvinna jag någonsin älskat.

Jag fäller tårar.

Jag gör mig redo.

Nu kommer dom.

Hôtel Chevalier

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joakimnordbrandt med Poeter.se id #87879 innehar upphovsrätten